

Erős fa az én APÁM

Gyerekként büszke voltam hatalmas erejére,
Betegségében, meg nagy akaraterejére.

Munka közben gyakran mesélve okított,
Észrevétlenül, de mindig gyarapított.
Néha összenéztünk, s anélkül hogy kimondanám,
A nap végére kidől ez az erős fa APÁM!

Mikor 30 méter magasról néztem szét a tájon,
Vigyázott rám, nehogy elcsúszsam egy korhadt
ágon.

Végén összenéztünk, s anélkül hogy kimondanám,
A nap végére csak kidőlt az erős fa APÁM!

Még 70 év fölött is kitartása nem ismert határt,
Olyan volt, mint egy igazi büszke szabad madár.
Néha összenéztünk, s anélkül hogy kimondanám,
A nap végére csak kidőlt az erős fa APÁM!

Azt mondtad, ha elmegyek majd, elviszek a
lelketekből néhány álmat
De ne aggódjatok, itt hagyok nektek cserébe majd
minden szerszámot

Mindig tudtad, hogy ha kell, számíthatsz rám,
És én is tudtam, hogy számíthatok rád

Elmeséltem hogyan tanul az unokád,
Csak annyit kértem tőled, legyél büszke rá.

Szeretted az apát, s annak fiát, az unokát
Nem utolsó sorban kettőnk együttes humorát

Egy este mikor lecsúszott keze a fűrész markolatán
Láttam arcán, hogy kissé elfáradt már e nap
alkonyatán.

Összenéztünk, és anélkül hogy ezt kimondanám,
Éreztem, lehet hogy kidől az erős fa APÁM !

Jártunk hozzá nap, mint nap, kitartóan hátha erőre
kap,

Etettük, itattuk, az élet kérdéseit megvitattuk,
Néha összenéztünk, és anélkül hogy kimondaná,
Szemében békesség ült, hisz erős fa az én APÁM.

A nap mikor hazamentem és rám szakadt a fájó
magány,
Összenéztünk fiammal, és anélkül hogy ezt
kimondanánk,
Tudta Ő is hogy kidőlt a legerősebb fa.....Az én
APÁM!

Hiányzik a ki nem mondott tanácsod,
Hiányzik az emberi barátságod.
Benne vagy körülöttem mindenben,
De legfőképpen itt bent énbennem.

